

REGERINGSRÄTTEN

RR RÄTTSFALL

Dödsbo har ej ansetts skattskyldigt för tidigare år avdragen kommunalskatt som avkortas på grund av skattebefrielse

Besvär av TI angående dödsboets efter J. taxering till statlig inkomstskatt 1963. — Dödsboet efter J., som avlidit år 1961, erhöll under 1962 av PN befrielse från kvarstående skatt på grund av 1961 års taxering. På grund härav avkortades för dödsboet under 1962 kommunalskatt å 1.528 kr. Sedan dödsboet taxerats år 1962 och därvid fått avdrag för bl. a. sistnämnda kommunalskatt, påfördes dödsboet kvarstående skatt med 561 kr. Även från denna skatt befriades dödsboet. Hos PN yrkade TI att dödsboet vid 1963 års taxering skulle beskattas till statlig inkomstskatt för det belopp å 1.528 kr, för vilket avdrag erhöles vid 1962 års taxering. PN ansåg att en beskattning av skattebeloppet skulle i viss utsträckning omintetgöra den förmån för dödsbon, som enligt reglerna för deras befrielse i vissa fall från erläggande av kvarstående skatt torde ha åsyftats. PN, som fann TI:s tolkning inte stå i överensstämmelse med den anda och mening som rimligen borde inläggas i gällande lagstiftning, lämnade därför TI:s talan utan bifall. — KR: ej ändring på av PN anförda grunder och då dödsboet av PN befriats från erläggande av kvarstående skatt enligt 1962 års taxering. — RR

lämnade TI:s häröver anförda besvär utan bifall. (RR:s utslag den 17/2 1966.)

Av bolag bestridda kostnader för om- och tillbyggnad av förhyrd fastighet som ägdes av bolagets huvudaktieägare

Besvär av TI angående fabrikören H:s inkomsttaxering år 1959. H. ägde en fabriksfastighet som förhyrdes av ett bolag, vari aktierna ägdes av H. H:s lön från bolaget uppgick till närmare 90.000 kr. Fastigheten hade varit föremål för en om- och tillbyggnad som färdigställdes under 1958. Av kostnaden härför hade 85.000 kr bestritts av H. och 33.411 kr av bolaget. Fastighetens taxeringsvärde hade höjts med 85.000 kr i anledning av byggnadsarbetena. PN beskattade beloppet 33.411 kr såsom inkomst av tjänst för H. — KR undanröjde beskattningen, enär det ej i målet visats, att fastigheten genom ny-, till- eller ombyggnadsarbeten ökat i värde med högre belopp än det, varmed H. fått vidkännas kostnader för arbetena. — RR förklarade dock att H., genom att bolaget bestritt 33.411 kr av kostnaden för om- och tillbyggnaden, måste anses ha åtnjutit förmån från bolaget till motsvarande värde, vilken med hänsyn till H:s anställning hos bolaget bör anses som intäkt av tjänst. (RR:s utslag den 1/3 1966.)

Stiftelses gratisupplåtelse av lokal till musiksällskap: rörelse eller ideell verksamhet?

Besvär av Stiftelsen Stockholms Konserthus angående stiftelsens inkomsttaxering år 1956. — KR biföll TI:s yrkande att det beräknade värdet av de understöd i form av fria lokalupplåtelser m. m. i Konserthuset, som stiftelsen lämnat åt Konserthuset i Stockholm m. fl. musiksällskap, skulle uppskattas till 86.000 kr och beskattas såsom inkomst av rörelse.

RR lämnade stiftelsens besvär häröver utan bifall med följande motivering: Till den del stiftelsens verksamhet består i att utan vederlag upplåta lokaler åt konsertföreningen och vissa andra sammanslutningar inom musiklivet är verksamheten icke att betrakta som rörelse utan som ideell verksamhet av icke skattepliktig natur. Någon inkomst av denna ideella verksamhet skall därför vid beräkning av rörelsens resultat ej anses ha uppkommit. Å andra sidan är stiftelsen vid beräkning av inkomst av rörelse icke berättigad till avdrag för kostnader, som belöpa på den ideella verksamheten. Med hänsyn till omfattningen av den ideella verksamheten och till att denna utgör ett för stiftelsen väsentligt ändamål måste därvid hänsyn tagas till såväl fasta som rörliga kostnader. Utredningen i målet ger icke vid handen att, vid en i enlighet härmed gjord uppdelning av kostnaderna, på den ideella verksamheten skulle belöpa mindre än 86.000 kr. (RR:s utslag den 17/2 1966.)

Undantagsförmån eller hyresrätt?

Besvär av direktören G. angående in-

komsttaxering år 1958. — Enligt gåvobrev den 13/12 1956 överlät G., född 1911, till sina söner, födda 1938 och 1944, två jordbruksfastigheter. Den bortgivna egendomen, vars taxeringsvärde vid gåvotillfället utgjorde 87.600 kr, åsattes vid 1957 års allmänna fastighetstaxering ett värde av 148.600 kr. Överlåtelsen skedde på villkor att sönerna övertog betalningsansvaret för intecknad gäld, 82.513 kr. G. förbehöll sig rätt att under sin livstid förvalta egendomen för gåvotagarnas räkning. Gåvobrevet innehöll tillika den föreskriften, att G. under sin livstid skulle ha nyttjanderätten till en på egendomen belägen byggnad med tillhörande trädgård. G:s hustru skulle ha samma nyttjanderätt, om hon skulle komma att överleva G. Nyttjanderättshavaren var pliktig att underhålla byggnaden. Sedan G:s och hans hustrus nyttjanderätt upphört skulle äldste sonen under sin livstid inneha nämnda nyttjanderätt mot att han svarade för byggnadens underhåll. I övrigt skulle sönerna ha lika rätt till fastigheten och dess avkastning.

I sin år 1958 avlämnade deklARATION för taxering till statlig inkomstskatt tillgodoförde sig G. avdrag för underskott å jordbruksfastighet med 16.250 kr. Beloppet motsvarande G:s kostnader för reparation och underhåll av ifrågakomna byggnad, efter avdrag för ett av G. till 1.000 kr beräknat värde av nyttjanderätten. — PN vägrade avdrag för underskottet med följande motivering: Den nyttjanderätt, som G. fått vid överlåtelsen av egendomen, utgör i 31 § KL omförmäld undantagsförmån. Denna förmån skall således hänföras till inkomst av tjänst. Vid beräkning av sådan inkomst kan avdrag icke medgivas skattskyldig för kostnad för underhåll av byggnad. Med undan-

tagsförmån förbunden kostnad för underhåll av byggnad skall dock beaktas vid bestämmandet av förmånens värde. Med hänsyn till vad som i målet förekommit får undantagsförmånen emellertid anses sakna värde. — Även KR vägrade avdrag för underskottet.

RR yttrade: I målet förekomna omständigheter giva icke vid handen att den G. tillkommande rätten att under sin livstid nyttja boningshuset å fastigheterna med tillhörande trädgård är att hänföra till undantagsförmån. Nyttjanderätten får fastmera anses utgöra en vanlig hyresrätt, för vilken G. har att utgiva ersättning i form av underhåll av byggnaden. G:s kostnader för reparation av byggnaden äro därför att hänföra till för honom icke avdragsgilla levnadskostnader. Med hänsyn härtill är G. ej berättigad till yrkat avdrag för underskott av fastigheterna (RR:s utslag den 8/3 1966.)

Anm.: Se även SOU 1960:25 sid. 240, 254, Å. Hellner: Periodiskt understöd m. m. sid. 163—174 samt RÅ 1957 not. 215 och 1958 not. 169.

Upplåtelse av nyttjanderätten eller överlåtelse av äganderätten till fastighet?

Besvär av TI angående gårdsägaren E:s inkomsttaxering år 1958. — E., som år 1946 för 30.000 kr köpt en jordbruksfastighet, vars taxeringsvärde var 12.600 kr, upplät genom avtal den 4/5 1957 nyttjanderätten till fastigheten till Anna F. under en tid av 49 år från den 1/6 1957 mot en engångsersättning av 100.000 kr. Avtalet medförde rätt för nyttjanderättshavaren att fritt förfoga över fastighetens åbyggnader, skog, vatten och andra tillgångar. Vid nyttjanderättstidens utgång skulle äganderätten övergå till nytt-

janderättshavaren eller hennes rättsinnehavare. Av den överenskomna ersättningen uppbar E. under år 1957 70.000 kr. — Hos PN yrkade TI att E. skulle beskattas för den genom upplåtelsen uppkomna intäkten av skogsbruk. PN lämnade TI:s talan utan bifall, enär upplåtelse av nyttjanderätt till fastighet inte kunde anses föreligga. — KR biföll däremot TI:s yrkande.

RR undanröjde dock KR:s utslag och återförvisade målet till PN för ny behandling. RR yttrade: Genom avtalet den 4/5 1957 har E. i så betydande mån avhänt sig befogenheter, som normalt tillkomma en ägare, att avtalet i beskattningshänseende bör betraktas som en äganderättsöverlåtelse. Som E. innehaft fastigheten mer än tio år, kan till följd av avtalet för honom icke uppkomma skattskyldighet annat än för den intäkt av skogsbruk som erhållits genom att växande skog överlätits i samband med överlåtelsen av fastighet i övrigt. — För att bedöma om och med vilket belopp sådan intäkt skall tagas till beskattning erfordras, att E. erhåller tillfälle att enligt punkt 5 av anv. till 22 § KL angiva den metod för beräkning av avdrag som han önskar välja samt att de uppgifter införskaffas som kunna visa sig erforderliga för beräkning av avdrag enligt sålunda vald metod. Nämnda utredning bör verkställas av PN och i första hand bedömas av denna nämnd. (RR:s utslag den 17/2 1966.)

Skogsvårdande åtgärder

Besvär av forstmästaren S. angående inkomsttaxering år 1959. — Vid beräkning av S:s inkomst av jordbruksfastighet har av S. uppburit bidrag för skogsvårdande åtgärder med 1.290 kr inte an-

setts utgöra skattepliktig intäkt. Men då S. antogs hava i sin deklaration gjort avdrag för utgifter för dylika åtgärder med minst samma belopp, har motsvarande belopp upptagits till beskattning. (RR:s utslag den 2/3 1966.)

Avdrag medgavs ej för kostnad för övergång till fjärrvärme

Besvär av fru B. angående inkomsttaxering år 1959. — Vid beräkning av nettointäkten av en fastighet, som fru B. ägde tillsammans med tre andra personer, hade yrkats avdrag för kostnaden i samband med övergång från uppvärmning med värmepanna till uppvärmning genom stadens fjärrvärme med 9.147 kr. — TN vägrade avdrag. — Hos PN anförde fru B. att de i samband med övergången till fjärrvärme utrangerade värmepannorna, som i beskattningsavseende varit helt avskrivna, varit förslitna. Om värmepannorna utbytts mot nya sådana, skulle installationskostnaderna ha överstigit beloppet 9.147 kr. TI förklarade för sin del att TN:s beslut att vägra avdrag för anslutningskostnaden fick anses riktigt, då fråga icke var om reparationskostnad eller annan avdragsgill kostnad (däremot hade avdrag medgivits för värdeminskning av ny varmvattenberedare och en variator). PN, KR och RR fastställde TN:s beslut. (RR:s utslag den 17/2 1966.)

Ej fakturerade fordringar avseende ännu ej avslutade uppdrag

Besvär av civilingenjören von K. angående inkomsttaxering år 1961. — PN ansåg att von K:s utestående fordringar i en av honom bedriven konsulterande ingenjörbyrå vid beskattningsårets utgång uppgått till

33.868 kr högre belopp än han uppgivit i deklarationen och upptog beloppet till beskattning. I besvär till KR framhöll von K. bl. a. att han på en förteckning över fakturerade fordringar, för vilka likvid inte influtit före beskattningsårets utgång, även gjort vissa beräkningar angående värdet av utförda arbeten som inte kunnat fakturerats före nämnda års utgång. Summan av de fakturerade fordringarna och det beräknade värdet av det icke fakturerade arbetet motsvarande emellertid inte det verkliga värdet av utestående fordringar vid beskattningsårets utgång. — KR: utan bifall. — RR yttrade: von K. kan icke anses skyldig att såsom intäkter i rörelsen upptaga fordringar avseende vid beskattningsårets utgång ännu icke avslutade uppdrag. Den från det allmännas sida förebragda utredningen föranleder vid sådant förhållande icke till antagande att värdet å de skattepliktiga fordringarna vid beskattningsårets utgång överstigit ett av von K. uppgivet belopp av 102.550 kr. (RR:s utslag den 9/2 1966.)

Anm.: Samma utgång i RÅ 1959 ref. 32 (Skattenytt 1960 sid. 143 och 1966 sid. 289).

Hästsport

Besvär av direktören B. angående inkomsttaxering åren 1956 och 1957. — B. ägde en fjärdedel i ett stall, vars verksamhet påbörjats 1954, varefter densamma bedrivits 1955 med en galopphäst och 1956 med ett modersto, en 2-åring och en 1-åring. Vid 1956 års taxering hade B. yrkat avdrag för underskott med 1.077 kr och vid 1957 års taxering med 3.031 kr. — PN och KR vägrade avdrag

för underskotten, enär rörelse inte ansågs föreligga. — Hos RR anförde B. att verksamheten under 1963 bedrivits med 6 avelsston, 2 åringar, 4 föl och 5 löpningshästar. — RR: ej ändring beträffande 1956 års taxering. Beträffande 1957 års taxering yttrade RR: Med hänsyn till vad som upplysts angående omfattningen av den under samma år bedrivna verksamheten för uppfödning och hållande av tävlingshästar bör denna verksamhet betecknas som rörelse. Utgifterna för skötsel och underhåll av avelshäst och unghästar kunna, i den mån rörelsen tillförts däremot svarande värde, icke anses såsom avdragsgilla kostnader utan äro att hänföra till kapitalinvestering. Avdrag bör emellertid medgivas för minskning i hästarnas anskaffningsvärde, nämnda investering inberäknad. På grund härav får B. anses berättigad till avdrag för underskott å rörelsen med 1.013 kr. (RR:s utslag den 1/3 1966.)

Anm: Av förevarande mål och andra av RR den 2/3 1966 avgjorda mål torde framgå bl. a. att investeringskostnader, vare sig de nedlagts sedan rörelsen väl kommit igång eller under ett förberedande stadium, i princip skall utgöra underlag för senare avskrivning.

Underskott i kennelverksamhet

Besvär av TI angående N:s inkomsttaxering år 1959. — PN medgav N. avdrag för underskott å kennelrörelse med 4.391 kr. — Hos KR yrkade TI att avdraget skulle vägras, då verksamheten inte kunde anses ha bedrivits yrkesmässigt utan borde betraktas såsom hobbyverksamhet. — KR lämnade besvären utan bifall, enär med avseende å vad däri blivit upp-

lyst angående ändamålet med ifrågasvarande verksamhet och det sätt på vilket verksamheten bedrivits densamma får anses ha utövats yrkesmässigt och sålunda är att hänföra till rörelse. — Hos RR vidhöll TI sin talan. Om verksamheten skulle anses såsom rörelse hävdade TI i andra hand att den icke kunde anses ha lämnat underskott. TI uppgav härvid att vissa kostnader å sammanlagt 5.681 kr, vilka belastat verksamheten och avsett bland annat utställningar och kosthåll, till stor del utgjort icke omedelbart avdragsgilla kostnader utan sådana kostnader av värdehöjande karaktär, vilka finge avdragas endast i form av årliga avdrag för minskning av värdet å de till rörelsen hörande stamdjuret. — RR lämnade besvären utan bifall och yttrade: Kennelverksamheten får, såsom kammarrätten funnit, anses ha utgjort rörelse. — Vad angår den av TI hos RR åberopade grunden, har utredning icke förebragts om i vilken utsträckning de i rörelsen nedlagda kostnaderna varit värdehöjande samt ej heller om och med vilket belopp sådan värdehöjning bör hänföras till stamdjuret. (RR:s utslag den 9/2 1966.)

Julgåvor till vissa affärsförbindelser

Besvär av TI angående Aktiebolaget L. & L:s inkomsttaxering år 1959. — PN vägrade bolaget ett med 5.084 kr yrkat avdrag för utgifter för julkorgar till bolagets affärsförbindelser. — Hos KR framhöll bolaget, att dessa julkorgar översänts till anställda hos bolagets affärsförbindelser. De anställda hade givit bolaget underhandsmeddelanden om att deras arbetsgivare inom en snar framtid komme att

utbyta vissa maskiner, som bolaget saluförde. Meddelandena hade satt bolaget i tillfälle att beställa ersättningsmaskiner på ett tidigt stadium hos respektive utländska leverantör. Bolagets leveranstider hade på detta sätt kunnat nedbringas, varigenom bolaget kunnat betinga sig högre pris än det gängse. — KR medgav avdraget. — RR förklarade emellertid att bolaget icke kunde anses berättigat till avdraget. (RR:s utslag den 9/2 1966.)

Anm.: Jfr RN 1964 nr 1:1 angående avdrag för representationskostnader.

Resor i affärssyfte, studiesyfte e. d.

A. Besvär av TI angående fabrikören G:s inkomsttaxering år 1956. — G. hade yrkat avdrag med 640 kr — hälften av totalkostnaden — för utgifter för resa till Paris ”för att studera nyheter inom trikåbranschen speciellt med tanke på uppläggning av ny tillverkning av tröjor och hemtagande av nya modeller för vanttillverkning o. s. v.”. — KR medgav det yrkande avdraget ”med hänsyn till vad i målet upplysts angående arten av den utav G. bedrivna verksamheten ävensom till övriga i målet föreliggande omständigheter”. RR fann TI ej ha anfört skäl som kunde föranleda ändring i KR:s utslag. (RR:s utslag den 15/2 1966.)

B. Besvär av TI angående apotekaren S:s inkomsttaxering år 1958. — S. hade i september 1956 företagit en resa med bil till Spanien för att inköpa en s. k. thesvamp, som sedan odlades och salubjöds i Sverige. På förkommen anledning nedlades verksamheten under första halvåret 1957.

Vid beräkning av underskott på verksamheten tillgodoförde sig S. avdrag för resan med 2.403 kr. — RR ansåg S. berättigad till avdrag för utgifter i samband med resan till Spanien med 1.200 kr. (RR:s utslag den 15/2 1966.)

C. Besvär av TI angående leg. läkaren S:s inkomsttaxering år 1959. — S. som var lasarettsläkare hade under 1958 med bibehållen lön deltagit i en världskongress för cardiologi i Bryssel och i en tremånadskurs i elektroencefalografi (EEG) i Tyskland. S. yrkade avdrag för kostnader i samband med kongressen med 1.406 kr och i samband med kursen med 3.300 kr (efter avdrag för stipendium å 1.500 kr). — RR yttrade: Med avseende å vad i målet förekommit finner RR att kostnad för S:s deltagande i kongress för cardiologi i Bryssel till skäligt belopp, som kan uppskattas till 1.000 kr, får anses utgöra avdragsgill kostnad för intäkternas förvärvande. Vad däremot angår S:s vistelse under tre månader i Tyskland framgår av handlingarna att med vistelsen, som av S. betecknats såsom studievistelse avsetts att S. därigenom skulle förvärva viss specialkompetens såsom läkare. De av vistelsen i Tyskland föranledda utgifterna kunna därför icke betraktas såsom kostnader för fullgörande av S:s tjänst och S. är icke berättigad till avdrag för dessa utgifter. (RR:s utslag den 16/2 1966.)

D. Besvär av professorn W. angående inkomsttaxering år 1958. — W., som hade lön bl. a. för en deltids-tjänst såsom chefsläkare vid medicinalstyrelsens skärmbildscentral, yrkade avdrag med 6.000 kr för kostnader för deltagande i en internationell tu-

berkuloskongress i New Delhi. — TN och PN vägrade avdrag. — W anförde bl. a., att han fått i uppdrag att representera centralen vid kongressen, att han fått oavkortad lön under den tid han varit borta och att han skulle stå för en internationell skärmbildskongress i Sverige år 1958, varom beslut skulle fattas vid kongressen i New Delhi, där hans närvaro således erfordrades. KR: ej ändring, då W:s kostnader för deltagande i kongressen icke kunde anses utgöra kostnader för fullgörande av någon W:s tjänst. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 16/2 1966.)

E. Besvär av stadsveterinären T. angående inkomsttaxering år 1958. — T., som hade lön såsom stadsveterinär och särskilt arvode från vederbörande stad för köttimportkontroll, hade av veterinärstyrelsen förordnats att utan kostnad för statsverket företa en resa till Nya Zeeland, Australien, Indien, Iran och Turkiet för att där inhämta kännedom om de hygieniska förhållandena vid slakteriinrättningar och konservfabriker. T., som fick vidkännas löneavdrag för tjänstledighet under resan, yrkade avdrag för kostnaderna för densamma med 13.404 kr. Avdraget vägrades av samtliga instanser. (RR:s utslag den 16/2 1966.)

Investmentbolag eller annat förvaltningsbolag?

Besvär av TI angående förhandsbesked på ansökan av aktiebolaget X. Bolaget X var ett rörelsedrivande börsnoterat företag med innehav av betydande poster börsnoterade aktier. Bolaget ämnade begränsa sin verk-

samhet till att uteslutande förvalta aktier och värdepapper genom att överföra rörelseverksamheten till ett helägt dotterbolag. Efter överföringen skulle moderbolagets tillgångar huvudsakligen bestå av aktier i dotterbolaget med ett nominellt värde av 10 milj. kr, fordran hos dotterbolaget på 9,3 milj. kr samt börsnoterade aktier bokförda till 1,4 milj. kr med ett dagsvärde av ca 15 milj. kr. Hos dotterbolaget fanns en dold reserv i varulager på ca 12 milj. kr. Aktierna i moderbolaget komme att fördelas på ca 700 aktieägare. Av aktierna ägdes ca 67 %, direkt eller genom en juridisk person, av en släkt och återstoden av 650 andra fysiska personer. — RR fann att moderbolagets tillgångar efter omorganisationen, vid beaktande även av den dolda reserven i varulager, skulle komma att till övervägande del utgöras av aktier i och fordran hos dotterbolaget. Med hänsyn till storleken och betydelsen av detta engagemang ansåg RR att moderbolaget inte kunde betraktas såsom sådant bolag som åsyftades i 10 § andra stycket (investmentbolag) i den s. k. Annell-lagen. På grund härav skulle enligt RR moderbolaget bli att anse såsom sådant bolag som avsågs i första stycket av nämnda paragraf (vanligt förvaltningsbolag). (RR:s utslag den 9/2 1966.)

Formella förutsättningar för eftertaxering av värdet av hyresbillig bostadsförmån

Besvär av maskinisten S. angående eftertaxering för år 1960. — S., som var anställd såsom vaktmästare på lands-

tingets kansli och hade tjänstebostad inom landstingsbyggnaden, hade för år 1960 eftertaxerats för förmån av hyresbillig tjänstebostad med 1.500 kr. — RR yttrade: I punkt 3 anv. till 32 § KL föreskrives att såsom intäkt av tjänst skall upptagas hyresvärdet av bostad, som kan vara åt den anställde upplåten, samt att, om tjänsteinnehavare fått utgiva ersättning för bostadsförmån, bostadens uppskattade värde därmed skall minskas. — Genom sin underlåtenhet att i avgiven självdeklaration lämna uppgift om hyresvärdet av åtnjuten bostadsförmån, minskat med utgiven ersättning, får S. anses ha lämnat oriktigt meddelande av den art, som avses i 114 § TF. Därigenom har föränletts, att S. blivit för lågt taxerad. S. bör därför eftertaxeras för vad som förut undgått taxering. — Den omständigheten att S:s arbetsgivare underlåtit att — på sätt stadgas i 37 § TF — lämna uppgift om bostadsförmånen och om det därför av S. erlagda vederlaget utgör icke hinder mot åsättande av eftertaxering. Emellertid bör det belopp, som förut undgått taxering, med hänsyn till föreliggande omständigheter, icke uppskattas till högre belopp än 900 kr. (RR:s utslag den 1/3 1966; en ledamot av RR ville undanröja eftertaxeringen med hänsyn till att det

inte visats att den för S:s tjänstebostad uttagna hyresersättningen bestämts på sådant sätt, att S. i sin självdeklaration skäligt bort lämna uppgift om subventionerad bostadshyra.)

Innehavare under livstid av nyttjanderätt till fastighet ej likställd med ägare i förmögenhetsavseende

Besvär av direktören B. angående taxering år 1957. — B. skulle enligt överenskommelse vid äktenskapsskillnad under sin livstid få nyttja en villafastighet som ägdes av hans förutvarande hustru mot skyldighet att bestrida alla omkostnader för fastigheten. — PN inkomstbeskattade B. för inkomst av fastigheten enligt schablonmetoden och förmögenhetsbeskattade honom för fastighetens taxeringsvärde minus i fastigheten in-tecknad gäld. KR undanröjde inkomstbeskattningen, då förmånen att nyttja fastigheten inte överstigit de utgifter för densamma som B. haft att bestrida. — RR undanröjde även förmögenhetsbeskattningen, då vad i målet blivit upplyst angående dispositionen av fastigheten icke innefattade tillräckliga skäl att in-räkna fastigheten i B:s förmögenhet. (RR:s utslag den 1/3 1966.)